

Με πίστη και θέληση όλα γίνονται

Ελευθερία Μπερνιδάκη:

Η βουλευτίνα, που δεν άφησε την τύφλωσή να ορίσει τη ζωή της

Όταν η δύσεν αναπηρία γίνεται μεγαλείο ψυχής, παράδειγμα πίστης και θέλησης, τότε κάπου εκεί θα βρεις πραγματικούς ανθρώπους, που θέλουν και μπορούν να προσφέρουν, αφένοντας τη μέγιστη να χαρακτηρίζει όλους εμπρός, τους «φυσιολογικούς».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΑΛΕΞ ΜΙΤΣ

Η Ελευθερία Μπερνιδάκη πλέον είναι ένα ζωντανό παράδειγμα έθλησης και παροχής μαθημάτων σε όλους εμπρός. Η καθηγήτρια Πανεπιστημίου με τύφλωση -από τα παιδικά της χρόνια-, έχει σπουδάσει, έχει δημιουργήσει μια καταπληκτική οικογένεια, έχει προσφέρει στην κοινωνία και παράγει έργο από το βήμα του ελληνικού Κοινοβουλίου. Η κ. Μπερνιδάκη, κατά την πρόσφατη επίσκεψή της στην Κύπρο, μίλησε

στη «Σ» για τους ανθρώπους με μορφές αναπηρίας, για όλα όσα πρέπει να γίνουν, ώστε τα άτομα αυτά να βοηθούνται και όχι να περιθωριοποιούνται, καθώς και για την προσωπική της

εμπειρία, που δεν έχει αφήσει να την απογοητεύσει ούτε για μια στιγμή.

Ποιος είναι ο σκοπός της επίσκεψής σας στην Κύπρο;

Σκοπός της επίσκεψής ήταν η συμμετοχή μου σε Ημερίδα που διοργάνωσε το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, με θέμα την Ισότητα των δύο φύλων. Ήρθα να μιλήσω κυρίως για το θέμα της συμμετοχής των πολιτών με αναπηρία και ιδιαίτερα των γυναικών με αναπηρία στην πολιτική. Με την ευκαιρία της ανακρίσεως του 2007 σε Ευρωπαϊκό Έτος των Ευκαιριών και με την ευκαιρία της Διεθνούς Διακήρυξης των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων για

τους αναπήρους από τον ΟΗΕ, προσπάθη να βοηθήσω στη διάχυση αυτού του μηνύματος. Του τι σημαίνει ακριβώς να αρχίσουμε μια καινούρια εποχή, να είμαστε πιο αποδοτικοί και πιο ανοικτοί στο να δεχόμαστε τους ανθρώπους με διαφορετικότητα. Τα άτομα με αναπηρία αποτελούν μια ομάδα που ήταν περιθωριοποιημένοι για πάρα πολλούς αιώνες, ακόμα και στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Έτσι, προσπάθη να μη χάνω ευκαιρίες να μοιραστώ με άλλους αυτά που έχω βιώσει από μακριά ηλικίας. Τόσο ως πολιτικός όσο και ως καθηγήτρια Πανεπιστημίου, τα κάνω όλα αυτά γιατί πιστεύω πραγματικά πως ένα ζωντανό παράδειγμα πείθει πιο εύκολα.

Πώς προέκυψε η συμμετοχή σας στο ψηφοδέλτιο της Νέας Δημοκρατίας;

Συμπεριλήφθηκα στο ψηφοδέλτιο επικρατείας, το οποίο αποτελεί μέρος του ψηφοδέλιου κάθε κόμματος, όπου μπορούν να βάλουν συγκεκριμένο αριθμό υποψηφίων που θα έχουν, όμως, εκλεγεί αυτομάτως. Αυτό το ψηφοδέλτιο έχει την έννοια του αριστέστη για ιδιαίτερα ταμπουλόλογους και περιλαμβάνει ανθρώπους που έχουν προσφέρει και καταναλωθεί από την κοινωνία. Με την πρόταση που μου έκανε ο Πρωθυπουργός να συμμετάσχω σε αυτό το ψηφοδέλτιο ήθελα να σηματοδοτήσω τη συμμετοχή ανθρώπων και με αναπηρία, που έχουν κάνει αρκετά πράγματα.

Μπορούμε...

Ποιο μήνυμα θέλατε να περάσετε με τη συμμετοχή σας σε κοινοτικό ψηφοδέλτιο; Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό, όταν μπορούμε να κάνουμε κάτι, να το κάνουμε. Ήθερα ότι μπορούσα να προσφέρω, δεν ήμουν ποτέ πολιτικός πριν, αλλά είχα ασχοληθεί με τα κοινά και με ενδιαφέρον τα κοινωνικά ζητήματα. Επίσης, ήθελα να μοιραστώ από ένα πιο ευρύ βήμα με άλλους ανθρώπους, ακόμα και για μένα ήταν βιώματα ζωής.

Με αυτόν τον τρόπο ήθελα να δείξω και να



τονίσω ότι, όπως και στην εργοδοσία πρέπει να παρθούν μέτρα θετικής δράσης για να μπορεί κάποιο άτομο με αναπηρία να κάνει καλά τη δουλειά του, έτσι και στην πολιτική. Το ψηφοδέλτιο επικρατείας ήταν ένας τρόπος που μου έδωσε την ευκαιρία να βρεθώ στο Κοινοβούλιο κι από εκεί να δείξω ότι μπορούμε να κάνουμε και δουλειά.

Τι θα πρέπει να γίνει από πλευράς κράτους, ώστε τα άτομα με αναπηρία να βοηθηθούν; Για να αρθούν οι αρνητικές διακρίσεις, θα πρέπει πρώτα να καταπολεμηθούν την άγνοια. Όταν δεν γνωρίζεις η πραγματικά σημαίνει μια κατάσταση αναπηρίας, έχεις αρνητικές προκαταλήψεις χωρίς λόγο. Θα πρέπει πρώτα να γίνουν εύλογες προσαρμογές. Εάν αυτές δεν

γίνουν, τότε θα έχεις ένα άτομο με αναπηρία στο περιθώριο, αργόσχολο και δυστυχισμένο και θα αναγκαστεί να το διώξει.

Αν γίνουν, όμως, το άτομο θα είναι παραγωγικό και αποδοτικό, αλλά και η κοινωνία θα έχει ακόμα ένα άτομο ενεργό και χρήσιμο. Θα πρέπει να αλλάξει πρώτα η αντίληψη με την πληροφόρηση -κι εδώ είναι σημαντικός ο ρόλος των ΜΜΕ-, καθώς πρέπει να πάθουν να παρουσιάζουν με αρνητικούς όρους τα άτομα που έχουν κάποια μορφή αναπηρία. Θα πρέπει να υπάρξουν υποδομές, νομοθεσία και όπου μπορούν να γίνουν προσαρμογές, να γίνουν. Για παράδειγμα, τα Πανεπιστήμια να δίνουν κονδύλια για φοιτητές με αναπηρία και να έχουν τα εργαλεία για να μπορούν να τους βοηθήσουν.



ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΙΖΟΠΟΥΛΟΥ



Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Μπερνιδάκη, με το αριστερό της Ευάγγελο Ραϊφ (αριστερά) και το γιο της Αλέξανδρο.

Πάλεψε και τα κατάφερε

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Μπερνιδάκη γεννήθηκε στα Χανιά Κρήτης. Τυφλώθηκε σε ηλικία 3 ετών από ατύχημα (έκρηξη χειροβομβίδας). Ωστόσο, το γεγονός αυτό δεν στάθηκε εμπόδιο και δεν σταμάτησε την υλοποίηση των ανείρων της, δεν έβαλε φρένο στη θέληση και την αποφασιστικότητά της για ζωή. Σπούδασε στην Αμερική και σήμερα είναι καθηγή-

τρια Κλασικής Φιλολογίας. Η προσφορά της στο κοινό επεκτείνεται μέσω του βουλευτικού αξιώματός, το οποίο κατέχει από το 2004, όταν εξελέγη βουλευτής Επικρατείας με το ψηφοδέλτιο της Νέας Δημοκρατίας. Η Ελευθερία Μπερνιδάκη μιλάει πέντε γλώσσες, είναι παντρεμένη και έχει τρία παιδιά.